

Strijdbare Fries met een licht Duits accent

Tussen de acht eerstejaars studenten Frysk aan de NHL (Noordelijke Hogeschool) in Leeuwarden zit een strijdbare Fries. Praat de 21-jarige Pascal Anton er niet van dat hij uit Duitsland komt. „Ik bin Frysk.”

Door Maria Del Grosso

LEEWARDEN - Pascal Anton groeide op in een dorpje vlakbij het Duitse Bremerhaven. Maar hij was zich er al vroeg van bewust dat zijn familie uit Moormerland in Oost-Friesland kwam. Nog steeds betreurt hij het dat er bij hem thuis geen Fries gesproken werd. „It hie wis folle better west as ik dy taal meikrigen hie.”

Toch voelt hij zich Fries en dat gaf bij aankomst in Nederland meteen problemen bij de IBG (Informatie Beheer Groep) in Groningen. Buitenlandse studenten krijgen via de IBG een andere studiefinanciering dan Nederlanders. Maar Pascal vulde op de formulieren bij nationaliteit in: 'Frysk'. De dienst maakte daar 'Nederlander' van.

Pascal trok aan de bel en legde uit dat hij het Duits staatsburgerschap heeft, maar zelf vindt dat hij de Friese nationaliteit heeft. De IBG wilde hem niet tegemoet komen. Volgens de wet is een Fries een Nederlander, is het standpunt in Groningen. Ze vertelden Pascal dat hij bij nationaliteit 'Duits' in moest vullen. „Oars soe ik gjin stúdzjefinansiering krije.” Inmiddels heeft

Pascal Anton (rechts) spreekt liever Fries dan Nederlands, maar zijn docent Henk Wolf maakte hem duidelijk dat beheersing van het Nederlands vereist is om hier les te kunnen geven.

Foto LC/Niels Westra

de IBG hem laten weten de Friese nationaliteit wel te accepteren.

Een jaar geleden vatte Pascal het idee op Fries te leren. Eigenlijk wilde hij in

eigen land het Noard-Frysk of het Sealtersk-Frysk leren. Dat bleek moeilijk te zijn. „Dêr binne net safolle mear dy't Frysk prate.” Groningen was daarom zijn eerste optie, tot hij hoorde dat je

op de NHL in Leeuwarden tot 'skoalmaster' opgeleid kon worden. Leraar in het voortgezet onderwijs leek Pascal wel wat. Dat hij daarvoor eerst Nederlands

moest leren, was wel even een tegenvaller. „Spitich genôch wie dat nedich”, klinkt het met een licht Duits accent. Zijn docent, Henk Wolf, licht toe dat elke buitenlandse student eerst het examen Nederlandse Taal 2 moet halen. „In bytsje raar, want ik bin gjin bûtenlanner”, stelt zijn student. Beheersing van het Nederlands wordt vereist omdat de algemene vakken in deze taal worden gegeven, aldus Wolf.

Inmiddels kan Pascal Nederlands, maar je zult het hem niet snel horen praten. „Ik praat altyd Frysk en dan tink ik ek yn it Frysk.” In het Duits denkt hij alleen nog als hij noodzaak is Duits te praten. Dat laatste doet hij niet snel, dan liever nog Engels. Sinds hij in september aan de studie in Leeuwarden begon en daar ook ging wonen, heeft hij zich goed met het Fries kunnen redden. „De measten fine it moai as ik Frysk praat.”

Het valt Pascal wel op dat de Friezen dat op hun beurt niet doen. „It is in bytsje frjemd hjir”, stelt hij vast. Veel Friezen praten hoofdzakelijk Nederlands en gooien daar enkel wat Friese woorden doorheen, is zijn ervaring. „Wylst it sa'n moaie taal is.” Het leven in Leeuwarden bevalt de student prima. Hij ervaart de stad als een klein wereldje waar veel mensen elkaar kennen. Even moet hij zoeken naar het juiste woord. „Dat wurd komt sa wol” en direct erna: „noflik, bedoel ik.”

In de toekomst hoopt hij voor het Friese gevoel in zijn vaderland nog wat meer te kunnen betekenen. „Sadat de taal net allinnich yn Westerlauwersk Fryslân praat wurdt.”